

— "Α, δὲν συμφέρει νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὴν συγκίνησιν τοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ φήσωμεν πρῶτον νὰ παρέλθῃ ὀλίγον ἢ αἰσθησις τὴν ὁποίαν θὰ προξενήσῃ ὁ θάνατος τοῦ Βρεταννικοῦ.

Ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ συκοφάντου εἰσῆλθεν ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης δούλος καὶ εἶπεν ὅτι ἡ τράπεζα εἶν' ἐτοίμη. Ὁ Ἰουδαῖος, ὁ Σίμων καὶ ἡ Δεβώρα ἠγέρθησαν παρευθὺς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὸ ἐστιατόριον. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ὁ Σοέμας ἐξῆλθε τοῦ *τρικλίνου* ἵνα δώσῃ εἰς τοὺς δούλους τῆς οἰκίας τὰς ἀνγκυαίας παραγγελίας. Ἦσαν δ' οὗτοι ὀλίγοι τινὲς διοικούμενοι ὑπὸ γραίας ἀπελευθέρως πιστῆς εἰς τὸν κύριον αὐτῆς ψυχῇ τε καὶ σώματι. Εἰς τὴν γραίαν ταύτην ἀνέθηκεν ὁ Σοέμας νὰ ἀγρυπνῇ μόνη παρὰ τὴν θύραν καὶ νὰ ποικιρύνῃ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς ἅμα τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ. Ἡ γραία αὕτη ἐξ Ἀσίας καταγομένη ἦτο γυνὴ δεισιδαιμονεστάτη, διὰ τοῦτο καὶ ἐσέβετο τὰ μέγιστα τὸν Σίμονα καὶ τυφλῶς ἐπείθετο εἰς πάντα αὐτοῦ λόγον. Ἡ γηραιὰ Ἑλλύρα ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν Σοέμαν ὡς ὄργανον τοῦ σκληροτάτου καταδιωγμοῦ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. Ἦτο δὲ ἐπιρροπὴς εἰς τὴν κακίαν μετὰ τοσαύτης προθυμίας, μεθ' ἧς ἄλλοι ῥέπουσιν εἰς τὴν ἀρετὴν, ὥστε πᾶς ὁ θέλων νὰ διαπράξῃ κακουργίαν τινὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ποτείνηται εἰς αὐτὴν καὶ αἱ συμβουλαι αὐτῆς δὲν θὰ ἦσαν ἄχρηστοι.

Ὁ Σοέμας διευθετήσας τὰ πράγματα καὶ περὶ πάντων προνοήσας ὡς αὐτὸς ἐνόμιζεν ἄριστα, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ *ταβλῖνον*, ἐν ᾧ ἦσαν ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἐκάθησαν καὶ οἱ τρεῖς περιμένοντες τὴν ἐκβασιν τῆς συνωμοσίας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων τῇ γενομένῃ κατὰ τὴν 30 λήξαντος Νοεμβρίου ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Περρὼ ἡ ἐκθεσις περὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ῥώμῃ γαλλικῶν σχολῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Σύντομον δὲ περίληψιν τῶν ἔργων τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς καταχωρίζομεν ἑνταῦθα.

Ἐξ ἐταίρους ἡρίθμει αὕτη κατὰ τὸ ἔτος 1876—1877, τοὺς κκ. Ὁμόλ καὶ Ῥίμαν τριτοετεῖς, Μαρτᾶ καὶ Γισάρδ δευτεροετεῖς, διαμένοντες πάντας ἐν Ἀθήναις καὶ δύο πρωτοετεῖς τοὺς κκ. Βωδουέν καὶ Ἀσσουλιέ ἐν Ἰταλίᾳ.

Τὰ δ' ἔργα τούτων συνοψίζονται ὡς ἑξῆς·

Ὁ μὲν κ. Ὁμόλ ἀνέλαβε τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν ἐν Δήλῳ ὑπὸ τοῦ κ. Λεβέγκ ἐπιχειρηθεισῶν κατὰ τὸ 1873 ἀνασκαφῶν. Εἰργάσθη δὲ μετὰ ζήλου, ἀσχοληθεὶς ἰδίως περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὴν δια-

φώτισιν τῆς συγκεχυμένης ἐτι τοπογραφίας τοῦ μέρους τούτου τῆς νήσου. Μνημεῖα ἄλλα λόγου ἀκέραια εὑρέθησαν ὀλίγα κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν οἷς σπουδαῖος ὁ κορμὸς ἀρχαικοῦ ἀγάλματος ἐν ᾧ δύναται τις νὰ ἀναγνωρίσῃ "Αρτεμιν, ἀλλ' αἱ εὑρεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ εἶνε σπουδαιόταται καὶ ἀνέρχονται εἰς 250 καὶ πλέον, ἐν αἷς στηλαὶ ἀναθηματικαί, ψηφίσματα ἰδίως προξενικὰ καὶ αἱ μάλιστα διαφέρουσαι, οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων τοῦ ναοῦ, οἱ κατάλογοι τῶν ἀναθημάτων, ἀπολογισμοὶ κατασκευῆς τοῦ ναοῦ καὶ τῶν παρακειμένων οἰκοδομῶν κλ. Ὁ κ. Ὁμόλ, καὶ περ ληξάντης τῆς τριετοῦς αὐτοῦ μαθητείας, ἔλαβε παράτασιν ἐνὸς ἔτι ἔτους πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἀνασκαφῶν καὶ τακτοποίησιν καὶ δημοσίευσιν τῶν ἀνευρεθέντων.

Ὁ δὲ κ. Ρίμαν κατέγεινε περὶ τὴν ἀρχαιολογικὴν περιγραφὴν τῶν Ἰονίων νήσων, συναγαγὼν ὕλην ὀγκώδους συγγραφῆς. Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει ἀνὰ μίαν τὰς νήσους, κατὰ πρῶτον μὲν ἐρευνῶν τὴν φυσικὴν γεωγραφίαν ἐκάστης, ἔπειτα δὲ περιγράφων τὰ σωζόμενα τῶν ἀρχαίων μνημείων, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς συλλογαῖς ἀποτεθησασκευισμένα. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἄξιον πολλοῦ λόγου καθ' ὅσον μάλιστα περὶ Ἰονίων νήσων ὀλίγα εἶνε γεγραμμένα, οἱ δὲ ἀρχαιολογοῦντες θὰ εὕρωσι συμβολὰς σπουδαίας ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ κ. Ρίμαν.

Οἱ δὲ κκ. Γιράρδ καὶ Μαρτᾶ συνέγραψαν ὁμοῦ κατάλογον τῶν περὶ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἀνευρεθέντων ἐν ταῖς ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφαῖς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας. Ἀναγράφουσι δ' ἐν τούτῳ πάσας τὰς εὑρεθείσας ἐπιγραφὰς, τὰ ἀναθήματα καὶ τὰ παντοειδῆ ἀνέγλυφα. Ἀλλὰ πλὴν τῆς κοινῆς ταύτης συνεργασίας ἡσχολήθη ἕκαστος καὶ περὶ ἄλλα ἔργα. Καὶ ὁ μὲν Γιράρδ κατέγραψε καὶ διεφώτισε πάντα τὰ ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Βαρβακίου εὑρισκόμενα ὀρειχάλκινα καὶ μολύβδινα σκεύη, ὁ δὲ κ. Μαρτᾶ συνέθηκε τὸν κατάλογον τῶν πηλίνων εἰδωλίων, περιλαμβάνει δ' ὁ κατάλογος οὗτος τοῦ κ. Γιράρδ, δικαιούμενης εἰς τρία μέρη, τὰ δικαστικὰ πινάκια, τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ διάφορα ἀγαλμάτια. Τοὺς σταθμοὺς, ἀνερχομένους ἐν συνόλῳ εἰς 299, τοὺς πλείστους ἀνεκδότους, ὁ κ. Γιράρδ κατέγραψε λεπτομερῶς καὶ ἐζύγισε πάντας, παρέχων οὕτω σπουδαίαν ὕλην εἰς τοὺς καταγινομένους περὶ τὴν ἀρχαίαν μετρολογίαν. Τὰ δὲ δικαστικὰ πινάκια καὶ αἱ δημόσιαι ἡῆροι κατετάχθησαν μετ' ἐπιμελείας ἄλλας ἐπαίνων.

Τὸ ἔργον τοῦ κ. Μαρτᾶ περὶ τῶν πηλίνων εἰδωλίων ὧν πλεῖστα εὑρέθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἶνε ἄξιον λόγου. Ὁ κ. Μαρτᾶ κατατάσσει τὰ ἐν τῷ Βαρβακείῳ εὑρισκόμενα ὑπερδισχίλια, κατὰ τὸν τόπον τῆς προλεύσεως καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῆς τέχνης. Οὕτω περιγράφει 1) τὰ τῆς Ἀττικῆς ἐν οἷς καὶ τὰ τῶν Μεγάρων, 2) τὰ τῆς Βοιωτίας καὶ Λοκρίδος ἐν οἷς ἰδίᾳ καὶ ἐκτενὲς γίνεται μνεία τῶν δικσήμεων τῆς Τανάγρας, 3) τὰ τῆς Πελοποννήσου, ὧν μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτα εἶνε τὰ ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγίῳ Σώστῃ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τεγέαν, 4) τὰ τῶν νήσων ὄντα ὀλίγιστα, ἐν οἷς τὰ

τῆς Αἰγίνης, Μήλου καὶ Κρήτης εἶνε τὰ σπουδαιότατα, 5) τὰ ἀγνώστου προελεύσεως ἄτινα δυστυχῶς εἶνε καὶ τὰ πλεῖστα. Ὁ κ. Μαρτᾶ ἐξετάζει λεπτομερῶς τὴν γῆν καὶ τὴν φύσιν τοῦ πηλοῦ, τὰ χρώματα καὶ ἐν γένει πᾶν ἔχον σχέσιν πρὸς τὸ ἔργον του, ὅπερ ἂν δημοσιευθῇ ὡς διαφωτίση πολὺ καὶ τοὺς ἐραστάς καὶ τοὺς συλλογεῖς καὶ τοὺς ἀρχαιολόγους περὶ ζητήματος, ἐφ' οὗ ἐγράφησαν πολλὰ καὶ ἐν ταῖς πλείστοις παράδοξα¹.

Τῶν δὲ δύο πρωτοετῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς τῶν διαμεινάντων τὸ λῆξαν ἔτος ἐν Ἰταλίᾳ, ὁ μὲν κ. Ἀσσουλιέ κατέγευγε περὶ τὴν ἑλληνικὴν κεραμευτικὴν ἐν Σικελίᾳ, θέμα δυσχερές καὶ ἐνδιχφέρον, ὁ δὲ κ. Βωδουέν μέλλων νᾶ ἀσχοληθῇ ἰδίᾳ περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν συνέγραψεν ὑπόμνημα «περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἐνετικῆς κατοχῆς», ἀρυσθεὶς τὴν ὕλην του ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Ἑνετίας. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Βωδουέν ἔσται χρησιμωτάτη συμβολὴ εἰς τὴν μεσαιωνικὴν ἡμῶν ἱστορίαν.

Πολὺς ἔπαινος παρέχεται ὑπὸ τοῦ κ. Περρῶ εἰς τὸν ἀκάματον διευθυντὴν τῆς σχολῆς κ. Δουμόν καὶ δικαίως· διότι διὰ τῆς ἀδιαλείπτου αὐτοῦ ἐπιμελείας καὶ τοῦ ἀόκνου ζήλου ἀνεπτύχθη τὰ μέγιστα ἡ Γαλλικὴ σχολὴ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη· ἡ δὲ ὑπ' αὐτοῦ σύστασις τοῦ ἱστοικούτου τῆς ἑλληνικῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ Δελτίου συνέσφιγγαν τοὺς δεσμούς τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τῇ 1/13 Δεκεμβρίου ἤρξαντο αἱ ἐφ'ετειναὶ συνεδριάσεις τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς σχολῆς, ἥτις ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς καίπερ βραχύτατον ἔχουσα βίον οὐκ ὀλίγα κατώρθωσεν. Ἰδίᾳ δ' εἶνε ἀξία τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν περὶ τὴν ἀρχαίαν τέχνην καὶ ἱστορίαν ἀσχολουμένων, διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ περιοδικοῦ αὐτῆς συγγράμματος, δι' οὗ πλεῖστοι δημοσιεύονται σπουδαῖαι διατριβαί. Ἀλλὰ καὶ αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς ἀξιολόγους ἐρεῦνας περὶ τῆς τέχνης καὶ τοπογραφίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Οὕτω δὲ συνεχίζει καὶ ἡ ἐνταῦθα σχολὴ τὰς μακρὰς ἐπιτυχεῖς ἐρεῦνας τῆς γερμανικῆς ἐπιστήμης περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐφ' αἷς οἱ Ἕλληνες πάντοτε δικαίως ὡς εὐγνωμονῶσιν. Ἐπόμενοι δὲ εἰς τὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Παρισσοῦ καθιερωθὲν ἔθος, δημοσιεύομεν διὰ βραχέων τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς σχολῆς.

1 Τὰ ἔργα τῶν μαθητῶν τῆς Γαλλικῆς σχολῆς δημοσιεύονται συνήθως, ὅταν κριθῶσιν ἔξια λόγου, ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι: Archives des Missions scientifiques et littéraires, ἐκδοθαρμένῳ ἐν Παρίσις.

Συνεδριάσεις τῆς 1|13 Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Καϊλλερ, περὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς προελεύσεως τῶν ἐν Μυκῆναις καὶ Σπάτα τάφων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κτερισμάτων.

Ὁ κ. Κεῖρτε, περὶ τῶν εἰκαστικῶν παραστάσεων τοῦ Χάρωνος.

Συνεδριάσεις τῆς 15|27 Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Καϊλλερ, περὶ τοῦ σημείου εἰς ὃ εὐρίσκονται αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαί.

Ὁ κ. Λόλιγγ, περὶ τῆς θέσεως τῆς Ἰστιαίας καὶ Ὠρεοῦ.

Ὁ κ. Κεῖρτε, περὶ ἀττικῆς τιнос ἀγγειογραφίας καὶ περὶ τινος ἐπ' ἐσχάτων εὐρεθείσης εἰκονικῆς παραστάσεως τοῦ ἱστορικοῦ Θουκυδίδου.

Τὸ τέταρτον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ θὰ περιέχῃ κατάλογον τῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ τῇ περιχώρῳ ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης ὑπὸ Η. Δρέσσελ καὶ Α. Μίλχ-χέρερ μετ' ἐπιμέτρου περιέχοντος ἐπιγραφὰς καὶ ἐξ πινάκων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα δύο ἐγένοντο τακτικαὶ συνεδριάσεις καὶ πέντε ἀνεγνώσθησαν διατριβαί.

Ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος τακτικὸν πάρεδρον μέλος ἀνέγνω περὶ νέας μεθόδου κριτικῆς, ἀπάντησιν εἰς τὸν κ. Ροῖδην.

Ὁ κ. Α. Φραβασίλης τακτικὸν ἐνεργὸν μέλος περὶ σατύρας ἐν τῇ νέᾳ Ρώμῃ.

Ὁ κ. Α. Διομήδης Κυριακοῦ τακτικὸν πάρεδρον μέλος ἱστορικὴν μελέτην περὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου.

Ἀνεγνώσθησαν δ' ἔτι

Τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐπιτίμου μέλος κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ περὶ τῶν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ποιήσεως ὑπὸ Ροῖδου γραφέντων.

Τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἀντεπιστέλλοντος μέλους κ. Α. Παπαδοπούλου Κερκυρέως περὶ τινῶν ιδιωτισμῶν τῆς ἐν Χίῳ καὶ Ἐρυθραῖς Ἰωνικῆς διαλέκτου.

Προτάσει τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ὁ Σύλλογος ἐψήφισεν ἵνα ἀγορασθῇ ὡς κατ'ἀσκήματα τοῦ τε Συλλόγου καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νομισματοκοπείου ἀρ. 4 καὶ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν οἰκία τοῦ κ. Δ. Καψάλη ἀντὶ δρ. 61,500. Ἀνετέθη δὲ ἡ ἔρευνα τῶν τίτλων τῆς οἰκίας ταύτης εἰς ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τοῦ προέδρου καὶ τῶν κκ. Στεφ. Ἰωαννίδου καὶ Ι. Εὐκλείδου.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Ἑρρίκος Τράιτσκε ἐκλεχθεὶς μέλος ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου ἔγραψε πρὸς τὸν πρόεδρον τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν: